

[Eva Møller]

leave it. Jeg synes, det er rimeligt, at vi på dette felt diskuterer også med folketingets øvrige partier.

Jeg har gransket tilbage i annalerne – jeg sad ikke i folketinget, da man i 1971 havde den sidste gymnasiereform – men så vidt jeg kan læse mig frem til, fandt den også dengang blot sted på grundlag af en ændret bekendtgørelse og ikke på grundlag af nogen lovændringer eller nogen behandling i folketinget, så vi følger de bedste eller i hvert fald de kendte traditioner.

(Kort bemærkning).

**Hanne Severinsen (V):**

Jeg vil også gerne lige understrege over for hr. Riishøj, at den omstændighed, at regeringspartierne her går ind i en åben debat, selvfølgelig ikke betyder, at vi er uenige om det udspil, der er kommet. Men modsat S og SF vil vi gerne her udtrykke, at vi ikke har låst os så meget fast, at vi ikke kan forhandle. Det bliver da nemmere at drøfte i enighed, hvis S og SF virkelig bare vil føre gold oppositionspolitik, men det vil jeg meget beklage, for jeg synes, der var god grund til at se på den sammensætning. Jeg synes, det var nogle utrolig stærke ord, hr. Riishøj kunne bruge om ændringer, som jo ikke er særlig voldsomme, og som betyder, at de fleste af de nuværende grenkombinationer kan bruges. Jeg synes, at hr. Riishøj skulle prøve at se lidt på realiteterne og ikke diskutere på slagordsbasis.

(Kort bemærkning).

**Riishøj (SF):**

Det skal først understreges, at jeg synes, det er godt, at vi får en videre drøftelse af et forslag, som vi mener er meget dårligt. Det åbner for, at der kan komme ændringer, så det skal da betragtes nærmest som en ros, at regeringen fortsat åbenbart ikke er helt enig, i hvert fald om det, der fremlægges. Man lægger det altså frem til diskussion og er indstillet på måske at ændre det, for hvis regeringen var totalt enig, må jeg da gå ud fra, at man stod last og brast omkring dette her og ville have det vedtaget i den form, det har nu. Det er altså ikke en beklagelse over, at de politiske muligheder fortsat er åbne.

Jeg håber, at også spørgsmålet om tidsrammerne – nu skal vi jo ikke forlænge de korte bemærkninger for kraftigt – for dette her bliver taget op. Skal vi virkelig igennem det i løbet af halvanden måned med en ny meget grundig udvalgsbehandling? Er det tidsrammen? Fru Eva Møller nævnte de kendte traditioner. Hvis de kendte traditioner er, at man får meget vigtige bekendtgørelser til et lovforslag dagen før debatterne, så er det en tradition, vi i hvert fald vil bryde, i det øjeblik det politiske flertal skulle skifte.

Hvad angår religion og oldtidskundskab plus filosofi, som altså er et nyt fag, er det rigtigt, at man har den nuværende opdeling, hvorefter man laver et nyt humanistisk fag. Vi har den filosofi, at fagene skal samarbejde; vi har en tro på, at man kan samle beslægtede fag i fagblokke. Vi synes, at det, at gymnasielærere i 30–40 år i træk skal undervise snævert inden for deres egne områder, er forkert; man kan arbejde i fagblokke og udvide selvforvaltningen og i øvrigt lægge meget større vægt på en pædagogisk-faglig efteruddannelse end i dag i skolerne. Måske skulle man ligefrem overveje en lærerhøjskole for gymnasiet for at give den fleksibilitet, åbenhed og forandring, der er nødvendig i gymnasiet.

Men vi vil bestemt ikke med vores model fyre folk – i hvert tilfælde ikke mere, end regeringen vil.

(Kort bemærkning).

**Hanne Severinsen (V):**

Jeg vil blot én gang til slå fast, at det udspil, regeringen kommer med, er et udspil, vi har forhandlet os frem til, og som vi er glade for, og som vi alle sammen står bag. Hr. Riishøj gør det jo bare lidt nemmere for os ved at sige: nå, det er så udspillet, for hvis han virkelig vil føre de korslagte armes politik, får han jo heller ikke nogen indflydelse på, hvordan gymnasiet kommer til at se ud. Selvfølgelig skal vi have et flertal her i folketinget, og jeg håber, det bliver bredest muligt.

(Kort bemærkning).

**Riishøj (SF):**

Jeg vil bare sige, at jeg roste det forhold, at det ikke er et færdigset forslag, men at